

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/715/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209596
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414209596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobkyne L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. H. XXX, právne zastúpenej JUDr. Jaroslavom Spáčom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Žiar nad Hronom, Ul. SNP 96 proti žalovanému W TOWER s.r.o., so sídlom Dr. Jánskeho 477/4, Žiar nad Hronom, IČO : 44 803 753, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Líška & Partners s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, Žiar nad Hronom, v konaní o zaplatenie 97,36 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/171/2014-56 zo dňa 06. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 24,99 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jaroslava Spáča, advokáta, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 97,36 € s 5,15 % úrokom z omeškania ročne počítaným od 26.6.2014 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že na základe ním vykonaného dokazovania dospel k nasledujúcim skutkovým zisteniam :

Žalobkyňa je vlastníčkou bytu v C. S. A. a žalovaný vykonáva správu polyfunkčného bytového domu, v ktorom sa nachádza aj byt žalobkyne. Za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 žalovaný vyúčtoval žalobkyňi skutočné náklady spojené s užívaním bytu vo výške preplatku v sume 206,83 €. Žalovaný z tohto preplatku poukázal žalobkyňi len sumu 109,47 € s tým, že rozdiel, ktorý žalobkyňa žaluje, žalovaný ani po výzve nevrátil. Žalovaný sa bránil tým, že po tom, čo sa stal správcom polyfunkčného obytného domu zistil, že žalobkyňa sa stala vlastníčkou bytu od 1.4.2010, kedy mala v prospech predchodcu platiť mesačné zálohy 88,35 €, za mesiac apríl 2010 právnenému predchodcovi sumu neuhradila a správcovi začala platiť až v piatom mesiaci 2010. V dôsledku uvedeného za štvrtý mesiac 2010 jej vznikol nedoplatok, ktorý na základe článku IV. bod. 5 Zmluvy o výkone správy bol započítaný z preplatku.

Okresný súd na základe právneho posúdenia vyššie uvedených skutkových zistení dospel k právnenému záveru, že ak aj žalovaný bol toho názoru, že žalobkyňa mala nedoplatok na úhradách za plnenia a preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, mal tieto nedoplatky zákonným spôsobom vymáhať a nie kompenzovať so vzniknutým preplatkom. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenia zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej v texte len „zákon č. 182/1993 Z. z.). Zdôraznil, že správca domu je povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky,

údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky, avšak zákonom č. 182/1993 Z. z. nie je umožnené správcovi nevracať preplatky na platbách spojených s užívaním bytu. Takúto právomoc nemá žalovaný ani na základe Zmluvy o výkone správy domu č. 477/2013/01, nakoľko ani z článku IV. bod 5 mu takéto oprávnenie nevyplýva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti následne okresný súd posúdil nárok navrhovateľky ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavuje rozdiel v sume 97,36 €, ktorú sumu žalovaný nevrátil žalobkyni bez právneho dôvodu v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho ho musí vydať tomu, na úkor koho ho získal. Súčasne okresný súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania aplikujúc ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením Vlády SR č. 586/2008 Z. z..

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. , teda podľa úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie žalovaný. Mal za to, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec neprávne právne posúdil. Uznal, že vykonáva správu domu, v ktorom je vlastníčkou bytu žalobkyňa, a ktorej za obdobie od 01. 01. 2013 až 31. 12. 2013 vyúčtoval skutočné náklady spojené s užívaním bytu, a to dňa 26. 05. 2014 a z tohto vyúčtovania vyplýva preplatok 206,83 €. Uznal i to, že napriek tomuto vyúčtovaniu žalobkyni poukázal dňa 30. 04. 2014 sumu 109,47 € s tým, že rozdiel medzi uvedenými sumami zaúčtoval na nedoplatok žalobkyne z predchádzajúceho obdobia. Poukázal na to, že už v minulosti vznikli ohľadom platby za mesiac apríl roku 2010 medzi účastníkmi konania nedorozumenia. Namietal, že k započítaniu spornej sumy nedošlo len z jeho strany, ale v predchádzajúcom období aj zo strany navrhovateľky. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého mu zákon neumožňuje ako správcovi nevracať preplatky na platbách spojených s užívaním bytu a že mu uvedené nevyplýva ani zo zmluvy o výkone správy. Má za to, že zmluva o výkone správy mu umožňuje v zmysle čl. IV. bod 5 započítanie pohľadávok, a to takou formou, že pri neúplnej úhrade on, ako správca rozhoduje, za ktorý mesiac, bola ktorá platba uhradená. Poukázal na ust. § 580 Občianskeho zákonníka. Na záver uviedol, že je nespravodlivé a aj v rozpore s dobrými mravmi, ak je povinný uhradiť navrhovateľke žalovanú sumu aj napriek tomu, že navrhovateľka mu je naozaj dlžná, a to od apríla roku 2010 a napriek tomu nie je oprávnený túto sumu si započítať, resp. v rámci inventarizácie pohľadávok ju podľa vlastného rozhodnutia zaradiť ako platbu neúplnú v zmysle zmluvy o výkone správy.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že rozhodnutie okresného súdu považuje za vecne aj právne správne. Výhrady žalovaného, že má právo započítať svoje pohľadávky pri realizácii vyúčtovania neuznáva, nakoľko ak tak mienil urobiť, malo sa to prejavíť vo vyúčtovaní. Poprela existenciu pohľadávky žalovaného voči nej. Naopak, trvala na tom, že všetky platby, ktoré boli od nej požadované riadne a v požadovanej výške uhradila. Žalovaný nepopiera, že je právnym nástupcom svojho predchodcu v správe predmetného domu, avšak žalobkyňa nemieni preberať zodpovednosť za chyby pri prechode správy, ak k ním došlo. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., ako aj konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako v celom rozsahu vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. . Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, preto v jednotlivostiach naň odvolací súd odkazuje. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.) a na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia uvádza nasledovné :

Aj odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ je žalovaný toho názoru, že žalobkyňa mala nedoplatok na úhradách za plnenia a preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, mal tieto nedoplatky zákonným spôsobom vymáhať a nie kompenzovať so vzniknutým preplatkom. Argument žalovaného, že k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi ním a žalobkyňou došlo v minulom období aj zo strany

žalobkyne, nie je právnym dôvodom, na základe ktorého by započítanie z jeho strany bolo započítaním zákonným spĺňajúcim zákonné predpoklady platného právneho úkonu. Zo strany žalovaného došlo k svojvoľnému započítaniu ním tvrdeného nedoplatku vzniknutého na strane žalobkyne bez toho, aby bolo zrejmé, či ide o pohľadávky vzájomne započítateľné. K započítaniu totiž nedochádza automaticky len čo sa pohľadávky stretli, ale vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí však ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Formu tohto prejavu zákon nepredpisuje, avšak nesmie odporovať ustanoveniam § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Postup žalovaného, ktorý napriek tomu, že na základe vyúčtovania za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013 mal žalobkyni, ako vlastníčke bytu vyplatiť preplatok v sume 206,83 €, z ktorej sumy žalobkyni vrátil len sumu 109,47 €, teda ponechal si žalovanú sumu, nemožno považovať za jednostranný právny úkon v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Započítať nemožno pohľadávky, pri ktorých je to vylúčené zo zákona (§ 581) alebo dohodou účastníkov.

Z postupu žalovaného však nie je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatnila voči žalobkyni na započítanie, ak uvedené nevyplýva ani zo samotného vyúčtovania, ak ním vykonané započítanie nebolo súčasťou tohto vyúčtovania. Okresný súd preto dôvodne konštatoval, že ani zo zákona č. 182/1993 Z. z., ale ani zo Zmluvy o výkone správy domu č. 477/2013/01 vrátane jeho čl. IV. bod 5 nevyplýva žalovanému oprávnenie nevracať preplatky na platbách bez toho, aby postupoval v súlade so zákonom. Článok IV. bod 5 zmluvy o výkone správy síce žalovanému umožňuje, aby žalovaný pri neúplnej alebo nezaplátenej úhrade platby uhradené za vlastníka zaradil v poradí podľa svojho rozhodnutia. Uvedený článok nepojednáva o možnosti bez právneho dôvodu nevyplatiť žalobkyni preplatok v plnej výške tak, ako bol vyúčtovaný. Z postupu žalovaného nie je možné zistiť, či nešlo o pohľadávky, ktoré nie sú spôsobilé na započítanie v zmysle ust. § 581 Občianskeho zákonníka, teda napr. či nešlo o pohľadávky premlčané, a pod.. Vzhľadom na uvedené je správny právny záver okresného súdu, podľa ktorého sumu 97,36 € s príslušenstvom nevrátil žalovaný žalobkyni bez právneho dôvodu, a preto mu vznikla povinnosť vydať toto bezdôvodné obohatenie žalobkyni v zmysle ust. § 451 ods. 2 v spojení s § 456 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej skutočnosti odvolací súd v celom rozsahu rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil podľa § 219 ods. 2 O. s. p..

Na záver odvolací súd poznamenáva, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové, prípadne ďalšie skutočnosti, ktoré by neboli vyhodnotené a posúdené prvostupňovým súdom, resp., ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Okresný súd rozhodol vecne správne aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ak rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O. s. p., ktorú skutočnosť odvolací súd uvádza napriek tomu, že rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo výslovne účastníkmi konania v odvolaní napadnuté, avšak ide o výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené za úkon právneho zástupcu žalobkyne - vyjadrenie k odvolaniu v zmysle § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte len „vyhláška“), a to vo výške 16,60 € + režijný paušál vo výške 8,39 € v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky. Trovy odvolacieho konania tak spolu predstavujú sumu 24,99 €, ktoré je žalovaný povinný nahradiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p., do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.